

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุกับความต้องการของประชาชน เป็นการวิจัยใน 2 ประเด็น ได้แก่ ความต้องการของประชาชนในการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุ และความสอดคล้องของยุทธศาสตร์เทศบาลเมืองบ้านพรุกับความต้องการของประชาชน โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความต้องการของประชาชนในการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุ
2. เพื่อวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุตามปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านบทบาท ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่ และปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน
3. เพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุกับความต้องการของประชาชน

สมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. ประชาชนส่วนใหญ่มีความต้องการยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นอันดับแรก
2. ประชาชนมีความแตกต่างทางด้านปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านบทบาท ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่ และปัจจัยด้านการตั้งถิ่นฐานมีความต้องการในการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุแตกต่างกัน
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุมีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านพรุทั้ง 14 ชุมชน เป็นผู้ตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลในส่วนของความต้องการของประชาชนในการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุ โดยทำการศึกษาแบบเชิงพรรณนาและอธิบาย (Descriptive-explanatory Research) โดยใช้แบบสอบถาม รวมทั้งการสังเกตแบบมีส่วนร่วม อีกทั้งเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจากทางเทศบาลเมืองบ้านพรุ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลเสริมในการสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการประมวลผลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS for Windows Version 11.5 (Statistical Product and Service Solutions) เพื่อให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้รับรวบรวมมา สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ (Percentage) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) สำหรับหาระดับความต้องการของประชาชน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับวัดการกระจายของข้อมูล ใช้ t-test Independent Groups และ One-way Anova สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการของประชาชน หากพบที่มีความแตกต่างอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผู้วิจัยจะนำไปทำการเปรียบเทียบรายคู่ และใช้ Cohen's Kappa สำหรับการวิเคราะห์ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ที่กำหนดโดยเทศบาลกับความต้องการของประชาชน จากผลการวิจัยสามารถสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลเศรษฐกิจสังคม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง นับถือศาสนาพุทธ อายุ 30-41 ปี และจบชั้นมัธยมศึกษา/ปวช. ซึ่งสอดคล้องกับการประกอบอาชีพ พบว่าส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร กลุ่มตัวอย่างส่วนมากไม่มีตำแหน่งในชุมชน อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่พาณิชย์กรรม มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในพื้นที่ และอาศัยอยู่ในชุมชนเป็นระยะเวลา 18-32 ปี

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ศาสนา และระดับการศึกษา ปัจจัยด้านบทบาทคือ ตำแหน่งในชุมชน ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่คือลักษณะชุมชน และปัจจัยด้านการตั้งถิ่นฐาน ได้แก่ ภูมิลำเนาเดิมและระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ถึงแม้ว่ามีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุและอาชีพหลัก ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่คือชุมชนที่แตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จากการศึกษาพบว่าประชาชนที่มีอายุ 18-29 ปี มีความต้องการยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลมากกว่าผู้ที่มีอายุ 30-41 ปี 42-53 ปี 54-65 ปี ส่วนผู้ที่ประกอบอาชีพหลักที่เป็นนักเรียน/นักศึกษามีความต้องการยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลมากกว่าผู้ที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย รับจ้าง/แรงงานทั่วไป เกษตรกรรม และพนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ ตามลำดับ ในด้านปัจจัยลักษณะพื้นที่คือชุมชนพบว่าชุมชนหลังวัดเทพและชุมชนรักษ์พรุพัฒนามีความต้องการยุทธศาสตร์นี้น้อยกว่าชุมชนหลังวัดชินวงศ์ ชุมชนภาษีเจริญ ชุมชนวัดเทพเหนือ ชุมชนหลังตลาด ชุมชนหัวถนนบ้านพรุธานี ชุมชนโปะหมอ ชุมชนบางศาลา ชุมชนถนนแพรก ชุมชนหน้าตลาด ชุมชนมัสยิดบ้านโปะหมอ และชุมชนชุมแสง

2. ความต้องการของประชาชนในการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุ

ผลการวิจัยพบว่าความต้องการของประชาชนในการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุภาพรวมอยู่ในระดับ “มาก” ถึง “มากที่สุด” โดยแยกตามยุทธศาสตร์ทั้ง 7 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

2.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พบว่าประชาชนให้ความสำคัญกับกิจกรรมจัดระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์เป็นลำดับแรก รองลงมาคือกิจกรรมจัดการป้องกันน้ำท่วมขัง

2.2 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาศึกษา การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่าประชาชนให้ความสำคัญในกิจกรรมจัดให้มีโรงเรียนใน

สังกัดเทศบาลและกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียนเป็นลำดับแรก รองลงมาคือกิจกรรมส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ

2.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาอาชีพ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในกิจกรรมสนับสนุนความรู้ ทักษะ ส่งเสริมการตลาดและการพัฒนาฝีมือแรงงาน พร้อมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มด้านเศรษฐกิจและสหกรณ์ต่างๆ เป็นลำดับแรก รองลงมาคือกิจกรรมจัดให้มีศูนย์จำหน่ายและรวบรวมผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพื่อพัฒนาต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.4 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนากิจการสาธารณสุข คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม พบว่าประชาชนให้ความสำคัญในกิจกรรมดูแลช่วยเหลือผู้ทุพพลภาพ ผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสในสังคมเป็นลำดับแรก รองลงมาคือกิจกรรมพัฒนาระบบสาธารณสุข

2.5 ยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่าประชาชนให้ความสำคัญในกิจกรรมป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และยาเสพติดในชุมชนเป็นลำดับแรก รองลงมาคือกิจกรรมอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนด้านการจราจร

2.6 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนากิจการท่องเที่ยว พบว่าประชาชนให้ความสำคัญในกิจกรรมปรับปรุงพรั่งพร้อมความเป็นสวนสาธารณะให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเป็นลำดับแรก รองลงมาคือกิจกรรมปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ในเขตเทศบาล

2.7 ยุทธศาสตร์การเมือง การปกครอง ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี พบว่าประชาชนให้ความสำคัญในกิจกรรมจัดศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์แก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วเป็นลำดับแรก รองลงมาคือกิจกรรมการให้บริการอย่างเสมอภาคจากพนักงานเทศบาล

จากการวิจัยพบว่าประชาชนมีความต้องการในยุทธศาสตร์การส่งเสริมและการพัฒนาการศึกษา การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นอันดับแรก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความต้องการยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นอันดับแรก

3. การเปรียบเทียบความต้องการของประชาชนในการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพริก
ผลการวิจัยพบว่าประชาชนมีความต้องการในการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพริกภาพรวมอยู่ใน “ระดับสูง” สามารถอธิบาย ดังนี้

3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

3.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

จากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ไม่พบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของความต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ เพศ

ศาสนา และระดับการศึกษา ส่วนปัจจัยที่พบนัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยใน ยุทธศาสตร์นี้ ได้แก่ อายุและอาชีพหลัก กล่าวคือ

อายุ ผู้ที่มีอายุ 18-29 ปี มีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้มากกว่า ผู้ที่มีอายุ 30-41 ปี 54-65 ปี 42-53 ปี และมากกว่า 65 ปี ตามลำดับ โดยที่ผู้ที่มีอายุ 42-53 ปี และมากกว่า 65 ปีมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้เท่ากัน จากการวิเคราะห์รายคู่พบว่าคู่ที่พบ นัยสำคัญของความแตกต่างได้แก่ กลุ่มอายุ 18-29 ปีแตกต่างกับอายุ 42-53 ปี

อาชีพหลัก ผู้ที่เป็นนักเรียน/นักศึกษาที่มีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้ มากกว่าผู้ที่เป็นแม่บ้าน ผู้ไม่ประกอบอาชีพ อาชีพรับจ้าง/แรงงานทั่วไป เกษตรกรรม รับราชการ ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย พนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ และว่างงาน ตามลำดับ จากการวิเคราะห์รายคู่ พบว่าคู่ที่พบนัยสำคัญของความแตกต่างได้แก่ นักเรียน/นักศึกษาแตกต่างกับอาชีพเกษตรกรรม พนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย รับจ้าง/แรงงานทั่วไป และว่างงาน

3.1.2 ปัจจัยด้านบทบาท

จากผลการวิจัยไม่พบนัยสำคัญของความต้องการของความแตกต่าง ระหว่างกลุ่มย่อยของประชาชนตามปัจจัยตำแหน่งในชุมชน

3.1.3 ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่

จากผลการวิจัยไม่พบนัยสำคัญของความต้องการของความแตกต่าง ระหว่างกลุ่มย่อยของประชาชนตามปัจจัยลักษณะชุมชน ส่วนปัจจัยที่พบนัยสำคัญของความแตกต่าง ระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้คือชุมชน กล่าวคือ

ชุมชน ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนวัดเทพเหนือมีความต้องการยุทธศาสตร์นี้ มากกว่าชุมชนหลังวัดชินวงศ์ ชุมชนภาษีเจริญ ชุมชนหัวถนนบ้านพรุธานี ชุมชนมัสยิดบ้านโปะหมอ ชุมชนหลังตลาด ชุมชนหน้าตลาด ชุมชนชุมแสง ชุมชนโปะหมอ ชุมชนคลองยา ชุมชนถนนแพรก ชุมชนบางศาลา ชุมชนหลังวัดเทพ และชุมชนรักษ์พรุพัฒนา ตามลำดับ ซึ่งชุมชนหลังตลาด ชุมชน หน้าตลาดมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้เท่ากัน จากการวิเคราะห์รายคู่พบว่าคู่ที่พบนัยสำคัญ ของความแตกต่างได้แก่ ชุมชนหลังวัดเทพและชุมชนรักษ์พรุพัฒนาแตกต่างกับชุมชนหลังวัด ชินวงศ์ ชุมชนภาษีเจริญ ชุมชนหลังตลาด ชุมชนหัวถนนบ้านพรุธานี ชุมชนหน้าตลาด และชุมชน มัสยิดบ้านโปะหมอ ส่วนชุมชนรักษ์พรุพัฒนาแตกต่างกับชุมชนโปะหมอ และชุมชนชุมแสง

3.1.4 ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน

จากผลการวิจัยไม่พบนัยสำคัญของความต้องการของความแตกต่าง ระหว่างกลุ่มย่อยของประชาชนตามปัจจัยภูมิลำเนาเดิมและระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ส่วนปัจจัยที่ พบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคือ ภูมิลำเนาเดิมและผู้ที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล) กล่าวคือ

ภูมิลำเนาเดิม จากการวิเคราะห์นัยสำคัญของความแตกต่างคือผู้ที่มี ภูมิลำเนาเดิม (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล) แตกต่างกับผู้ที่ย้ายมาจากพื้นที่อื่น

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิม (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล) อยู่ในพื้นที่เป็นระยะเวลา 18-32 ปี มีความต้องการมากกว่าระยะเวลา 48-62 ปี 33-47 ปี และมากกว่า 62 ปี ตามลำดับ จากการวิเคราะห์รายคู่พบว่าคู่ที่พบนัยสำคัญของความแตกต่างได้แก่ ระยะเวลา 18-32 ปีแตกต่างกับระยะเวลา 33-47 ปี และระยะเวลามากกว่า 62 ปีแตกต่างกับ 18-32 ปี 33-47 ปี และ 48-62 ปี

3.2 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

3.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยที่ไม่พบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของความ ต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์นี้ ได้แก่ เพศ ศาสนา อายุ และระดับการศึกษา ส่วนปัจจัยที่พบนัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้คืออาชีพหลัก กล่าวคือ

อาชีพหลัก แม่บ้านมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้มากกว่า ผู้ไม่ประกอบอาชีพ นักเรียน/นักศึกษา ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย เกษตรกรรม อาชีพรับจ้าง/แรงงานทั่วไป พนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ รับราชการ และว่างงาน ตามลำดับ จากการวิเคราะห์รายคู่พบว่าคู่ที่พบนัยสำคัญของความแตกต่างได้แก่ นักเรียน/นักศึกษาและไม่ประกอบอาชีพแตกต่างกับเกษตรกรรม พนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ รับราชการ อาชีพรับจ้าง/แรงงานทั่วไป และว่างงาน ส่วนว่างงานแตกต่างกับธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย แม่บ้าน

3.2.2 ปัจจัยด้านบทบาท

ปัจจัยที่ไม่พบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของความ ต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์นี้คือผู้ที่เคยมีตำแหน่งในชุมชน ส่วนปัจจัยที่พบนัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้คือผู้ที่มีตำแหน่งในชุมชน (ปัจจุบัน) กล่าวคือ

ผู้ที่มีตำแหน่งในชุมชน (ปัจจุบัน) ผู้ที่มีตำแหน่งอื่นๆ มีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้มากกว่าที่ปรึกษาของชุมชน และกรรมการชุมชน ตามลำดับ จากการวิเคราะห์รายคู่พบ นัยสำคัญของความแตกต่างได้แก่ กรรมการชุมชนแตกต่างกับที่ปรึกษาชุมชน และอื่นๆ

3.2.3 ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่

ปัจจัยที่ไม่พบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของความ ต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์นี้คือลักษณะชุมชน ส่วนปัจจัยที่พบนัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้คือชุมชน กล่าวคือ

ชุมชน ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนมัสยิดบ้านโปะหม่อมมีความต้องการ ยุทธศาสตร์นี้มากกว่าชุมชนถนนแพรกและชุมชนคลองยา (มีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้เท่ากัน)

ชุมชนวัดเทพเหนือ ชุมชนโปะหมอ ชุมชนหลังวัดชินวงค์และชุมชนหน้าตลาด (มีความต้องการใน ยุทธศาสตร์นี้เท่ากัน) ชุมชนบางศาลา ชุมชนหลังตลาด ชุมชนหัวถนนบ้านพรุธานี ชุมชนชุมแสง ชุมชนหลังวัดเทพ และชุมชนรักษ์พรพัฒนา ตามลำดับ จากการวิเคราะห์รายคู่พบว่าคู่ที่พบ นัยสำคัญของความแตกต่างได้แก่ ชุมชนหลังวัดเทพและชุมชนรักษ์พรพัฒนาแตกต่างกับชุมชน หลังวัดชินวงค์ ชุมชนภาษีเจริญ ชุมชนวัดเทพเหนือ ชุมชนหลังตลาด ชุมชนหัวถนนบ้านพรุธานี ชุมชนหน้าตลาด และชุมชนมัสยิดบ้านโปะหมอ อีกทั้งชุมชนรักษ์พรพัฒนาแตกต่างกับชุมชน โปะหมอและชุมชนชุมแสง

3.2.4 ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน

ปัจจัยที่ไม่พบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของ ความต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์นี้คือผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิมและระยะเวลาที่อาศัยอยู่ใน ชุมชน ส่วนปัจจัยที่พบนัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้คือ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล) กล่าวคือ

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิม (เกิดและเติบโตในเขต เทศบาล) อยู่ในพื้นที่ระยะเวลา 18-32 ปี มีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้มากกว่าผู้ที่อยู่เป็นระยะเวลา 48-62 ปี 33-47 ปี และมากกว่า 62 ปี ตามลำดับ จากการวิเคราะห์รายคู่พบว่าคู่ที่พบนัยสำคัญของ ความแตกต่างได้แก่ ระยะเวลา 18-32 ปีแตกต่างกับ 33-47 ปี 48-62 ปี และมากกว่า 62 ปี

3.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาอาชีพ

3.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยที่ไม่พบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของ ความต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาอาชีพได้แก่ ศาสนา อายุ และระดับการศึกษา ส่วนปัจจัยที่พบนัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยใน ยุทธศาสตร์นี้ได้แก่ เพศ และอาชีพหลัก กล่าวคือ

เพศ จากการวิเคราะห์นัยสำคัญของความแตกต่างพบว่าเพศชาย แตกต่างกับเพศหญิง

อาชีพหลัก ผู้ที่ไม่ประกอบอาชีพมีความต้องการในยุทธศาสตร์ การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาอาชีพมากกว่านักเรียน/นักศึกษา เกษตรกรรม ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย รับราชการ รับจ้าง/แรงงานทั่วไป แม่บ้าน พนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ และว่างงาน ตามลำดับ จากการวิเคราะห์รายคู่พบว่าคู่ที่พบนัยสำคัญของความแตกต่างได้แก่ นักเรียน/นักศึกษาแตกต่างกับ อาชีพรับจ้าง/แรงงานทั่วไป

3.3.2 ปัจจัยด้านบทบาท

จากผลการวิจัยไม่พบปัจจัยสำคัญของความแตกต่างของความต้องการของประชาชนระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาอาชีพตามปัจจัยด้านบทบาท

3.3.3 ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่

ปัจจัยที่ไม่พบปัจจัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของความต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาอาชีพคือลักษณะชุมชน ส่วนปัจจัยที่พบปัจจัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้คือชุมชน กล่าวคือ

ชุมชน ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนภาษีเจริญมีความต้องการยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาอาชีพมากกว่าชุมชนมัสยิดบ้านโปะหมอ ชุมชนชุมแสง ชุมชนหลังวัดชินวงศ์ ชุมชนหัวถนนบ้านพรุธานี ชุมชนหน้าตลาด ชุมชนหลังตลาด ชุมชนวัดเทพเหนือ ชุมชนบางศาลา (ชุมชนวัดเทพเหนือและชุมชนบางศาลามีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้เท่ากัน) ชุมชนโปะหมอ ชุมชนคลองยา ชุมชนถนนแพรก ชุมชนหลังวัดเทพ และชุมชนรักษ์พรพัฒนา ตามลำดับ (ส่วนชุมชนหลังวัดชินวงศ์ ชุมชนหัวถนนบ้านพรุธานี และชุมชนหน้าตลาดมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้เท่ากัน) จากการวิเคราะห์รายคู่พบว่าคู่ที่พบปัจจัยสำคัญของความแตกต่าง ได้แก่ ชุมชนหลังวัดเทพและชุมชนรักษ์พรพัฒนาแตกต่างกับชุมชนหลังวัดชินวงศ์ ชุมชนภาษีเจริญ ชุมชนวัดเทพเหนือ ชุมชนหลังตลาด ชุมชนหัวถนนบ้านพรุธานี ชุมชนหน้าตลาด และชุมชนมัสยิดบ้านโปะหมอ

3.3.4 ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน

ปัจจัยที่ไม่พบปัจจัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของความต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาอาชีพคือผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิมและระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ส่วนปัจจัยที่พบปัจจัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้คือระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล) กล่าวคือ

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิม (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล) อยู่ในพื้นที่ระยะเวลา 18-32 ปี มีความต้องการในยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาอาชีพมากกว่าระยะเวลา 48-62 ปี ระยะเวลา 33-47 ปี และระยะเวลามากกว่า 62 ปี ตามลำดับ จากการวิเคราะห์รายคู่พบว่าคู่ที่พบปัจจัยสำคัญของความแตกต่าง ได้แก่ ระยะเวลา 18-32 ปีแตกต่างกับระยะเวลา 33-47 ปี และระยะเวลามากกว่า 62 ปีแตกต่างกับ 18-32 ปี 33-47 ปี และ 48-62 ปี

3.4 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนากิจการสาธารณสุข คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม

3.4.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยที่ไม่พบบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของความ ต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนากิจการสาธารณสุข คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมได้แก่ เพศ ศาสนา อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลัก

3.4.2 ปัจจัยด้านบทบาท

ปัจจัยที่ไม่พบบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของความ ต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนากิจการสาธารณสุข คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมคือผู้ที่เคยมีตำแหน่งในชุมชน ส่วนปัจจัยที่พบบนัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้คือผู้ที่มีตำแหน่งในชุมชน (ปัจจุบัน) กล่าวคือ

ผู้ที่มีตำแหน่งในชุมชน (ปัจจุบัน) ผู้ที่เคยมีตำแหน่งในชุมชนพบว่าการรวมการชุมชนมีความต้องการในยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนากิจการสาธารณสุข คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ที่เคยมีตำแหน่งอื่น ๆ จากการวิเคราะห์รายคู่พบบนัยสำคัญของความแตกต่าง

3.4.3 ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่

ปัจจัยที่ไม่พบบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของความ ต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนากิจการสาธารณสุข คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมคือลักษณะชุมชน ส่วนปัจจัยที่พบบนัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้คือชุมชน กล่าวคือ

ชุมชน ผู้ที่อาศัยอยู่ในทุกชุมชนมีความต้องการในยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนากิจการสาธารณสุข คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน ซึ่งชุมชนมัสยิดบ้านโปะหมอมีความต้องการยุทธศาสตร์นี้มากกว่าชุมชนภาษีเจริญ ชุมชนหน้าตลาด ชุมชนบางศาลา ชุมชนหัวถนนบ้านพรุธานี ชุมชนโปะหมอ ชุมชนถนนแพรก ชุมชนหลังวัดชินวงศ์ ชุมชนหลังตลาด ชุมชนคลองยา ชุมชนชุมแสง ชุมชนวัดเทพเหนือ ชุมชนหลังวัดเทพและชุมชนรักษทรัพย์พัฒนา (มีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้เท่ากัน) ตามลำดับ (ส่วนชุมชนหัวถนนบ้านพรุธานี ชุมชนโปะหมอ และชุมชนถนนแพรกมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้เท่ากัน) จากการวิเคราะห์รายคู่พบบนัยสำคัญของความแตกต่างได้แก่ ชุมชนหลังวัดเทพและชุมชนรักษทรัพย์พัฒนาแตกต่างกับชุมชนหลังวัดชินวงศ์ ชุมชนภาษีเจริญ ชุมชนวัดเทพเหนือ ชุมชนหลังตลาด ชุมชนหัวถนนบ้านพรุธานี ชุมชนหน้าตลาด ชุมชนคลองยา และชุมชนมัสยิดบ้านโปะหมอ

3.4.4 ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน

ปัจจัยที่ไม่พบบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของความ ต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนากิจการสาธารณสุข คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมคือผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิมและระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ส่วนปัจจัยที่พบบนัยสำคัญ

ทางสถิติของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้คือระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน กล่าวคือ

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิม (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล) อยู่ในพื้นที่ระยะเวลา 18-32 ปีมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้มากกว่าระยะเวลา 33-47 ปี ระยะเวลา 48-62 ปี และระยะเวลามากกว่า 62 ปี ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามลำดับอายุ จากกลุ่มอายุน้อยไปกลุ่มอายุมาก จากการวิเคราะห์รายคู่พบนัยสำคัญของความแตกต่างได้แก่ ระยะเวลา 18-32 ปีแตกต่างกับ 33-47 ปี 48-62 ปี และระยะเวลามากกว่า 62 ปี

3.5 ยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3.5.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยที่ไม่พบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของความ ต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินได้แก่ เพศ ศาสนา อายุ และระดับการศึกษา ส่วนปัจจัยที่พบ นัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้คืออาชีพหลัก กล่าวคือ

อาชีพหลัก ผู้ที่เป็นนักเรียน/นักศึกษามีความต้องการในยุทธศาสตร์ นี้มากกว่าผู้ไม่ประกอบอาชีพ ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย อาชีพรับจ้าง/แรงงานทั่วไป เกษตรกรรม ราชการ พนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ แม่บ้าน และว่างงาน ตามลำดับ จากการวิเคราะห์รายคู่ พบว่าคู่ที่พบนัยสำคัญของความแตกต่างได้แก่ นักเรียน/นักศึกษาแตกต่างกับอาชีพเกษตรกรรม พนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ อาชีพรับจ้าง/แรงงานทั่วไป ว่างงาน และผู้ว่างงานแตกต่างกับธุรกิจ ส่วนตัว/ค้าขาย และไม่ประกอบอาชีพ

3.5.2 ปัจจัยด้านบทบาท

จากผลการวิจัยไม่พบนัยสำคัญของความแตกต่างของความ ต้องการของประชาชนระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้ตามปัจจัยด้านบทบาท

3.5.3 ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่

ปัจจัยที่ไม่พบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของความ ต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินคือลักษณะชุมชน ส่วนปัจจัยที่พบนัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่าง กลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้คือชุมชน กล่าวคือ

ชุมชน ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนมัสยิดบ้านโปะหมอมีความต้องการ ยุทธศาสตร์นี้มากกว่าชุมชนบางศาลา ชุมชนหน้าตลาด ชุมชนหลังวัดชินวงศ์ ชุมชนภาษีเจริญ ชุมชนคลองยา ชุมชนถนนแพรก ชุมชนชุมแสง ชุมชนหัวถนนบ้านพรุธานี ชุมชนโปะหมอ และ ชุมชนหลังวัดเทพ ตามลำดับ (ส่วนชุมชนหัวถนนบ้านพรุธานี และชุมชนหลังวัดเทพ มีความต้องการใน

ยุทธศาสตร์นี้เท่ากัน) จากการวิเคราะห์รายคู่พบว่าคู่ที่พบนัยสำคัญของความแตกต่างได้แก่ ชุมชน หลังวัดเทพและชุมชนรักษ์พรพัฒนาแตกต่างกับชุมชนหลังวัดชินวงศ์ ชุมชนภาษีเจริญ ชุมชน หัวถนนบ้านพรุธานี ชุมชนโปะหมอ ชุมชนบางศาลา ชุมชนหน้าตลาด และชุมชนมัสยิดบ้านโปะหมอ

3.5.4 ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน

ปัจจัยที่ไม่พบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของ ความต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินคือผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิมและระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ส่วนปัจจัยที่พบ นัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้คือระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน กล่าวคือ

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิม (เกิดและเติบโตในเขต เทศบาล) อยู่ในพื้นที่ระยะเวลา 18-32 ปีมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้มากกว่าระยะเวลา 33-47 ปี ระยะเวลา 48-62 ปี และระยะเวลามากกว่า 62 ปี ตามลำดับ จากการวิเคราะห์รายคู่ พบนัยสำคัญของความแตกต่างได้แก่ ระยะเวลา 18-32 ปีแตกต่างกับ 33-47 ปี 48-62 ปี และ ระยะเวลามากกว่า 62 ปี

3.6 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยว

3.6.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยที่ไม่พบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของ ความต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยวได้แก่ เพศ ศาสนา และ ระดับการศึกษา ส่วนปัจจัยที่พบนัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้ ได้แก่ อายุและอาชีพหลัก กล่าวคือ

อายุ ผู้ที่มีอายุมากกว่า 65 ปีมีความต้องการยุทธศาสตร์นี้มากกว่า ผู้ที่มีอายุ 18-29 ปี อายุ 30-41 ปี อายุ 54-65 ปี และ 42-53 ปี ตามลำดับ จากการวิเคราะห์รายคู่ พบว่าคู่ที่พบนัยสำคัญของความแตกต่างได้แก่ อายุมากกว่า 65 ปีแตกต่างกับอายุ 30-41 ปี 42-53 ปี และอายุ 54-65 ปี ส่วนอายุ 18-29 ปีแตกต่างกับอายุ 30-41 ปี และอายุ 42-53 ปี

อาชีพหลัก แม่บ้านมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้มากกว่า ผู้ไม่ประกอบอาชีพ นักเรียน/นักศึกษา อาชีพรับจ้าง/แรงงานทั่วไป ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย พนักงาน บริษัท/รัฐวิสาหกิจ รับราชการ เกษตรกรรม และว่างงาน ตามลำดับ จากการวิเคราะห์รายคู่พบว่าคู่ที่ พบนัยสำคัญของความแตกต่างได้แก่ อาชีพเกษตรกรรมแตกต่างกับอาชีพรับจ้าง/แรงงานทั่วไป และ นักเรียน/นักศึกษา ส่วนแม่บ้านและผู้ไม่ประกอบอาชีพแตกต่างกับอาชีพพนักงานบริษัท/ รัฐวิสาหกิจ รับราชการ ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และว่างงาน อีกทั้งอาชีพรับจ้าง/แรงงานทั่วไป แตกต่างกับแม่บ้าน

3.6.2 ปัจจัยด้านบทบาท

จากผลการวิจัยไม่พบปัจจัยสำคัญของความแตกต่างของความต้องการของประชาชนระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้ตามปัจจัยด้านบทบาท

3.6.3 ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่

ปัจจัยที่ไม่พบปัจจัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของความต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคือลักษณะชุมชน ส่วนปัจจัยที่พบปัจจัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้คือชุมชน กล่าวคือ

ชุมชน ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนภาษีเจริญมีความต้องการยุทธศาสตร์นี้มากกว่าชุมชนมัสยิดบ้านโปะหมอ ชุมชนโปะหมอ ชุมชนหน้าตลาด ชุมชนหลังวัดชินวงศ์ ชุมชนวัดเทพเหนือ ชุมชนชุมแสง ชุมชนหัวถนนบ้านพรุธานี ชุมชนบางศาลา ชุมชนหลังตลาด ชุมชนคลองยา ชุมชนถนนแพรก ชุมชนหลังวัดเทพ และชุมชนรักษ์ทรัพย์พัฒนา ตามลำดับ จากการวิเคราะห์รายคู่พบว่าคู่ที่พบปัจจัยสำคัญของความแตกต่างได้แก่ ชุมชนหลังวัดเทพและชุมชนรักษ์ทรัพย์พัฒนา แตกต่างกับชุมชนภาษีเจริญ ชุมชนโปะหมอ ชุมชนหน้าตลาด และชุมชนมัสยิดบ้านโปะหมอ

3.6.4 ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน

ปัจจัยที่ไม่พบปัจจัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของความต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคือผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิม และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ส่วนปัจจัยที่พบปัจจัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้คือระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล) กล่าวคือ

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิม (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล) อยู่ในพื้นที่ระยะเวลา 18-32 ปีมีความต้องการในยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวมากกว่าระยะเวลา 48-62 ปี 33-47 ปี และระยะเวลามากกว่า 62 ปี ตามลำดับ จากการวิเคราะห์รายคู่พบปัจจัยสำคัญของความแตกต่างได้แก่ ระยะเวลา 18-32 ปีแตกต่างกับ33-47 ปี 48-62 ปี และมากกว่า 62 ปี

3.7 ยุทธศาสตร์การเมือง การปกครอง ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี

3.7.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยที่ไม่พบปัจจัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของความต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์การเมือง การปกครอง ตามหลักการบริหารจัดการที่ดีได้แก่ เพศ ศาสนา อายุ และระดับการศึกษา ส่วนปัจจัยที่พบปัจจัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้ได้แก่ อายุและอาชีพหลัก กล่าวคือ

อาชีพหลัก แม่บ้านมีความต้องการในยุทธศาสตร์การเมือง การปกครอง ตามหลักการบริหารจัดการที่ดีมากกว่านักเรียน/นักศึกษา ไม่ประกอบอาชีพ รับจ้าง/แรงงานทั่วไป เกษตรกรรม อาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย รัฐบาล พนักงาณบริษัท/รัฐวิสาหกิจ และว่างงาน ตามลำดับ จากการวิเคราะห์รายคูปบณัยสำคัญของความแตกต่างได้แก่ นักเรียน/นักศึกษาแตกต่างกับอาชีพเกษตรกรรม พนักงาณบริษัท/รัฐวิสาหกิจ ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และว่างงาน ส่วนพนักงาณบริษัท/รัฐวิสาหกิจแตกต่างกับอาชีพรับจ้าง/แรงงานทั่วไป และผู้ไม่ประกอบอาชีพ อีกทั้งผู้ว่างงานแตกต่างกับผู้ไม่ประกอบอาชีพ และแม่บ้าน

3.7.2 ปัจจัยด้านบทบาท

จากผลการวิจัยไม่พบบณัยสำคัญของความแตกต่างของความต้องการของประชาชนระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้ตามปัจจัยด้านบทบาท

3.7.3 ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่

ปัจจัยที่ไม่พบบณัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของความต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์การเมือง การปกครอง ตามหลักการบริหารจัดการที่ดีคือ ลักษณะชุมชน ส่วนปัจจัยที่พบบณัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้คือชุมชน กล่าวคือ

ชุมชน ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนมัสยิดบ้านโปะหมอมีความต้องการยุทธศาสตร์นี้มากกว่าชุมชนหน้าตลาด ชุมชนบางศาลา ชุมชนหลังวัดชินวงค์ ชุมชนภาษีเจริญ ชุมชนโปะหมอ ชุมชนหัวถนนบ้านพรุธานี ชุมชนคลองยา ชุมชนชุมแสง ชุมชนวัดเทพเหนือ ชุมชนถนนแพรก ชุมชนหลังตลาด ชุมชนหลังวัดเทพ ชุมชนรักษ์พรุพัฒนา ตามลำดับ จากการวิเคราะห์รายคูปบณัยสำคัญของความแตกต่างได้แก่ ชุมชนหลังวัดเทพและชุมชนรักษ์พรุพัฒนาแตกต่างกับชุมชนหลังวัดชินวงค์ ชุมชนภาษีเจริญ ชุมชนวัดเทพเหนือ ชุมชนหลังตลาด ชุมชนหัวถนนบ้านพรุธานี ชุมชนโปะหมอ ชุมชนบางศาลา ชุมชนหน้าตลาด ชุมชนคลองยา และชุมชนชุมแสง ส่วนชุมชนถนนแพรกแตกต่างกับชุมชนหลังวัดชินวงค์ ชุมชนบางศาลา ชุมชนหน้าตลาด ชุมชนหลังวัดเทพ ชุมชนรักษ์พรุพัฒนา และชุมชนมัสยิดบ้านโปะหมอ อีกทั้งชุมชนมัสยิดบ้านโปะหมอแตกต่างกับชุมชนวัดเทพเหนือ ชุมชนหลังวัดเทพ ชุมชนหลังตลาด ชุมชนหัวถนนบ้านพรุธานี ชุมชนรักษ์พรุพัฒนา ชุมชนคลองยา และชุมชนชุมแสง

3.7.4 ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน

ปัจจัยที่ไม่พบบณัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของความต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์การเมือง การปกครอง ตามหลักการบริหารจัดการที่ดีคือ ผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิมและระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ส่วนปัจจัยที่พบบณัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยในยุทธศาสตร์นี้คือระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล) กล่าวคือ

ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิม (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล) อยู่ในพื้นที่ระยะเวลา 18-32 ปี มีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้มากกว่าระยะเวลา 33-47 ปี ระยะเวลา 48-62 ปี และระยะเวลามากกว่า 62 ปี ตามลำดับ จากการวิเคราะห์รายคู่ พบนัยสำคัญของความแตกต่างได้แก่ ระยะเวลา 18-32 ปีแตกต่างกับ 33-47 ปี 48-62 ปี และมากกว่า 62 ปี

4. ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์กับความต้องการของประชาชนในการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุ

จากการวิเคราะห์ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุที่กำหนดโดยเทศบาลกับความต้องการของประชาชน พบว่าสอดคล้องกันในประเด็นเรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แต่ภาพรวมของความสอดคล้องโดย Kappa ไม่พบความสอดคล้อง

5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการของประชาชนในการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุ

ปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านพรุทั้ง 14 ชุมชนพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องน้ำท่วมขังบริเวณพื้นที่ต่ำ อีกทั้งเมื่อมีฝนตกในปริมาณมาก ไม่สามารถระบายน้ำได้ทัน โดยเฉพาะชุมชนภาษีเจริญ เนื่องจากปัญหาการระบายน้ำไม่ดี มีขยะอยู่ในคูระบายน้ำ คูระบายน้ำส่วนใหญ่ไม่ได้รับการปิดทำให้มีขยะ หลำ และสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ ลงไปอุดทางระบายน้ำ จากการสอบถามทางเทศบาลการที่ท่อระบายน้ำไม่ได้รับการปิดนั้น เนื่องจากเวลามีปริมาณน้ำฝนมากไม่สามารถระบายน้ำได้ทัน อีกทั้งสะดวกต่อการทำความสะอาด ดังนั้นจึงเปิดท่อระบายน้ำทิ้งไว้ ประชาชนมีปัญหาถนน ซอยในชุมชนชำรุด ประชาชนต้องการให้ทางเทศบาลเข้าไปดูแลและซ่อมแซมสามารถเดินทางได้สะดวก ไฟจราจรในเขตเทศบาลมักจะเสียบ่อย รวมทั้งไฟทางก่อให้เกิดอันตรายในการเดินทาง บริเวณหน้าตลาดนั้นมีการจราจรคับคั่งต้องการให้ทางเทศบาลเข้าไปดูแลจัดระเบียบให้เรียบร้อย ปัญหาเด็กและเยาวชนซึ่งประชาชนเป็นห่วงมากในเรื่องทั้งยาเสพติด การมั่วสุม ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในปัจจุบันนี้เริ่มมีมิถิลชีพบริเวณเขตเทศบาลมากขึ้น ซึ่งที่กล่าวมาเป็นปัญหาและความต้องการหลัก ๆ ที่ประชาชนต้องการให้ทางเทศบาลเข้าไปดูแลแก้ไข สุดท้ายประชาชนต้องการให้ผู้บริหารทุกยุคทุกสมัยดูแลประชาชนทุกชุมชนอย่างเสมอภาคกัน เนื่องจากเวลาเปลี่ยนฝ่ายการเมืองทำให้ประชาชนไม่ได้รับการดูแลอย่างเท่าเทียมกัน อีกทั้งต้องการให้ผู้บริหารตรวจเยี่ยมประชาชนอย่างสม่ำเสมอ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. สมมติฐานของการวิจัย : ประชาชนส่วนใหญ่มีความต้องการยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นอันดับแรก ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากการวิจัยพบว่าประชาชนมีความต้องการยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นอันดับแรก

2. สมมติฐานของการวิจัย : ประชาชนมีความแตกต่างกันทางด้านปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านบทบาท ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่ และปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน มีความต้องการในการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุแตกต่างกัน จากการวิจัยพบว่า

2.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ศาสนา และระดับการศึกษา ถึงแม้ว่ามีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนอายุ และอาชีพหลักที่ต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยด้านบทบาท คือตำแหน่งในชุมชนแม้ว่าจะมีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่ คือลักษณะชุมชน ถึงแม้ว่ามีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนชุมชนที่ต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน ได้แก่ ภูมิลำเนาเดิมและระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล) ที่แตกต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา การกีฬา ศาสนาศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ศาสนา อายุ และระดับการศึกษา ถึงแม้ว่ามีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์นี้ตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนอาชีพหลักที่ต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยด้านบทบาท คือผู้ที่เคยตำแหน่งในชุมชน ถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์นี้ตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่ คือลักษณะชุมชน ถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์นี้ตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนชุมชนที่แตกต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน คือภูมิลำเนาเดิม ถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์นี้ตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล) ที่แตกต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาอาชีพ พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ศาสนา อายุ และระดับการศึกษา ถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาอาชีพตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนเพศ อาชีพหลักที่แตกต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยด้านบทบาท คือตำแหน่งในชุมชน ถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาอาชีพตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่ คือลักษณะชุมชน ถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาอาชีพตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนชุมชนที่แตกต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน ได้แก่ ภูมิลำเนาเดิม ถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์นี้ตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

2.4 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนากิจการสาธารณสุข คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ศาสนา อายุ และระดับการศึกษา ถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์นี้ตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนอาชีพหลักที่แตกต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยด้านบทบาท คือตำแหน่งในชุมชน ถึงแม้ว่ามีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์นี้ตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่ ได้แก่ ลักษณะชุมชน ถึงแม้ว่ามีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์นี้ตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนชุมชนที่แตกต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน ได้แก่ ภูมิลำเนาเดิมและระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ถึงแม้ว่ามีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์นี้ตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล) ที่แตกต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.5 ยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ศาสนา อายุ และระดับการศึกษา ถึงแม้ว่ามีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์นี้ตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนอาชีพหลักที่แตกต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยด้านบทบาท คือตำแหน่งในชุมชน ถึงแม้ว่ามีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์นี้ตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่ คือลักษณะชุมชน ถึงแม้ว่ามีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนชุมชนที่แตกต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน ได้แก่ ภูมิลำเนาเดิม ถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์นี้ตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล) ที่แตกต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.6 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยว พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ศาสนา และระดับการศึกษา ถึงแม้ว่ามีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์นี้ตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนอายุ และอาชีพ

หลักที่แตกต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยด้านบทบาท คือตำแหน่งในชุมชน ถึงแม้ว่ามีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่ คือลักษณะชุมชน ถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนชุมชนที่แตกต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน คือภูมิลำเนาเดิม ถึงแม้ว่ามีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์นี้ตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล) ที่แตกต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.7 ยุทธศาสตร์การเมือง การปกครอง ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ศาสนา และระดับการศึกษา ถึงแม้ว่ามีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์นี้ตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนอายุ และอาชีพหลักที่แตกต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยด้านบทบาท คือตำแหน่งในชุมชนที่แตกต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่ คือลักษณะชุมชน ถึงแม้ว่ามีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์นี้ตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนชุมชนที่แตกต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน คือภูมิลำเนาเดิม ถึงแม้ว่ามีความแตกต่างของความต้องการในยุทธศาสตร์นี้ตามกลุ่มย่อยแต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล) ที่แตกต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากผลการวิเคราะห์ข้างต้น สรุปผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย แสดงดังตาราง 22

3. สมมติฐานของการวิจัย : ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุมีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากการวิจัยพบว่ายุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุไม่มีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

จากผลการวิจัยที่ได้ สามารถสรุปความต้องการของประชาชนในยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุทั้ง 14 ชุมชนว่ามีความต้องการแตกต่างกันไปในแต่ละชุมชน มากน้อยไม่เท่ากันในแต่ละยุทธศาสตร์ ซึ่งจะแสดงภาพประกอบระดับความต้องการของประชาชน จำแนกตามยุทธศาสตร์ในภาพประกอบ 7 ถึง ภาพประกอบ 13

ตาราง 26 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

ตัวแปรอิสระ	ผลการทดสอบ	
	เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน		
ปัจจัยส่วนบุคคล		
เพศ	-	✓
ศาสนา	-	✓
อายุ	✓	
ระดับการศึกษา	-	✓
อาชีพหลัก	✓	-
ปัจจัยด้านบทบาท		
ตำแหน่งในชุมชน	-	✓
ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่		
ลักษณะชุมชน	-	✓
ชุมชน	✓	-
ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน		
ภูมิลำเนาเดิม	✓	-
ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน		
- ในพื้นที่ (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล	✓	-
- ย้ายมาจากพื้นที่อื่น	-	✓

ตาราง 26 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	ผลการทดสอบ	
	เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
2. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและ พัฒนาการศึกษา การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น		
ปัจจัยส่วนบุคคล		
เพศ	-	✓
ศาสนา	-	✓
อายุ	-	✓
ระดับการศึกษา	-	✓
อาชีพหลัก	✓	-
ปัจจัยด้านบทบาท		
ตำแหน่งในชุมชน	-	✓
ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่		
ลักษณะชุมชน	-	✓
ชุมชน	✓	-
ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน		
ภูมิลำเนาเดิม	-	✓
ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน		
- ในพื้นที่ (เกิดและเติบโตใน เขตเทศบาล)	✓	-
- ย้ายมาจากพื้นที่อื่น	-	✓

ตาราง 26 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	ผลการทดสอบ	
	เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ		
และการพัฒนาอาชีพ		
ปัจจัยส่วนบุคคล		
เพศ	✓	-
ศาสนา	-	✓
อายุ	-	✓
ระดับการศึกษา	-	✓
อาชีพหลัก	✓	-
ปัจจัยด้านบทบาท		
ตำแหน่งในชุมชน	-	✓
ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่		
ลักษณะชุมชน	-	✓
ชุมชน	✓	-
ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน		
ภูมิลำเนาเดิม	-	✓
ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน		
- ในพื้นที่ (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล)	✓	-
- ย้ายมาจากพื้นที่อื่น	-	✓

ตาราง 26 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	ผลการทดสอบ	
	เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
4. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและ พัฒนาการสาธารณสุข คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม		
ปัจจัยส่วนบุคคล		
เพศ	-	✓
ศาสนา	-	✓
อายุ	-	✓
ระดับการศึกษา	-	✓
อาชีพหลัก	-	✓
ปัจจัยด้านบทบาท		
ตำแหน่งในชุมชน	-	✓
ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่		
ลักษณะชุมชน	-	✓
ชุมชน	✓	-
ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน		
ภูมิลำเนาเดิม	-	✓
ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน		
- ในพื้นที่ (เกิดและเติบโตใน เขตเทศบาล)	✓	-
- ย้ายมาจากพื้นที่อื่น	-	✓

ตาราง 26 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	ผลการทดสอบ	
	เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
5. ยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคง		
ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัย		
ในชีวิตและทรัพย์สิน		
ปัจจัยส่วนบุคคล		
เพศ	-	✓
ศาสนา	-	✓
อายุ	-	✓
ระดับการศึกษา	-	✓
อาชีพหลัก	✓	-
ปัจจัยด้านบทบาท		
ตำแหน่งในชุมชน	-	✓
ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่		
ลักษณะชุมชน	-	✓
ชุมชน	✓	-
ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน		
ภูมิลำเนาเดิม	-	✓
ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน		
- ในพื้นที่ (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล)	✓	-
- ย้ายมาจากพื้นที่อื่น	-	✓

ตาราง 26 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	ผลการทดสอบ	
	เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
6. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและ พัฒนาการท่องเที่ยว		
ปัจจัยส่วนบุคคล		
เพศ	-	✓
ศาสนา	-	✓
อายุ	✓	-
ระดับการศึกษา	-	✓
อาชีพหลัก	✓	-
ปัจจัยด้านบทบาท		
ตำแหน่งในชุมชน	-	✓
ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่		
ลักษณะชุมชน	-	✓
ชุมชน	✓	-
ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน		
ภูมิลำเนาเดิม	-	✓
ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน		
- ในพื้นที่ (เกิดและเติบโตใน เขตเทศบาล)	✓	-
- ย้ายมาจากพื้นที่อื่น	-	✓

ตาราง 26 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	ผลการทดสอบ	
	เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
7. ยุทธศาสตร์การเมือง การปกครอง		
ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี		
ปัจจัยส่วนบุคคล		
เพศ	-	✓
ศาสนา	-	✓
อายุ	-	✓
ระดับการศึกษา	-	✓
อาชีพหลัก	✓	-
ปัจจัยด้านบทบาท		
ตำแหน่งในชุมชน	✓	-
ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่		
ลักษณะชุมชน	-	✓
ชุมชน	✓	-
ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน		
ภูมิลำเนาเดิม	-	✓
ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน		
- ในพื้นที่ (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล)	✓	-
- ย้ายมาจากพื้นที่อื่น	-	✓

ตาราง 26 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	ผลการทดสอบ	
	เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
8. ยุทธศาสตร์ในภาพรวม		
ปัจจัยส่วนบุคคล		
เพศ	-	✓
ศาสนา	-	✓
อายุ	✓	-
ระดับการศึกษา	-	✓
อาชีพหลัก	✓	-
ปัจจัยด้านบทบาท		
ตำแหน่งในชุมชน	✓	-
ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่		
ลักษณะชุมชน	-	✓
ชุมชน	✓	-
ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่		
ลักษณะชุมชน	-	✓
ชุมชน	✓	-
ปัจจัยด้านการย้ายถิ่นฐาน		
ภูมิลำเนาเดิม	-	✓
ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน		
- ในพื้นที่ (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล)	✓	-
- ย้ายมาจากพื้นที่อื่น	-	✓

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่าประชาชนมีความต้องการในยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นอันดับแรก ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของเรื่องเดช ศรีวรรณและจิรพรรณ ชีรานนท์ (2524 : 4-2) ที่พบว่าความต้องการของประชาชนลำดับที่ 1 คือต้องการถนนติดต่อภายนอกตำบล ส่วนลำดับที่ 2 คือต้องการโรงเรียนชั้นมัธยม และไม่สอดคล้องกับอนันต์ เกตุวงศ์ (2532 : 100) ที่พบว่าชาวบ้านส่วนใหญ่มีความต้องการที่คล้ายคลึงกันในด้านปัจจัยการผลิต ได้แก่ ต้องการที่ดินทำกิน

น้ำในการเกษตร โค กระบือ พันธุ์ข้าว บ่อเลี้ยงปลา และต้องการมีงานทำ ความต้องการรองลงมาคือเรื่องสุขภาพอนามัย ได้แก่ ต้องการน้ำสะอาดไว้ดื่ม ยารักษาโรค สถานีนอนมัย และวางควาณวิทย์ (2540 : 128, 193-210) ที่ว่าประชาชนมีความต้องการให้เกิดการพัฒนาเพื่อแก้ไข ปัญหาที่ตนเองและชุมชนประสบอยู่เป็นสำคัญ ความต้องการที่มากที่สุดคือความต้องการที่จะ พัฒนาด้านการบริการด้านพื้นฐาน ได้แก่ ประปา ถนน โทรศัพท์ ที่พักผ่อน รองลงมาคือ ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ต้องการตลาด อาชีพเสริม หรือแหล่งงานในชุมชน และต้องการพัฒนา รวมทั้งแก้ไขปัญหาล้างแวล้อม อีกทั้งมีความสอดคล้องกับนิยม รอดเนียม (2529 : 122-135) พบว่าด้านการศึกษาและสุขภาพอนามัย ประชาชนมีความต้องการค่อนข้างมาก ส่วนด้าน เศรษฐกิจและการประกอบอาชีพ ประชาชนมีความต้องการในระดับมากและค่อนข้างมาก ส่วนด้านศิลปวัฒนธรรมและศาสนา ประชาชนมีความต้องการรับบริการในระดับมากและ ค่อนข้างมาก และมีความสอดคล้องกับภาควิชาการออกแบบและวางผังชุมชนเมือง (2544 : 221-223) ศึกษาเรื่องความต้องการของประชากรชุมชนบางเขน พบว่าประชากรในเขตบางเขนมีความต้องการ ในเรื่องต่างๆ ได้แก่ 1) การปรับปรุงโครงข่ายของถนน 2) การแก้ไขปัญหาการจราจร 3) ดูแลรักษาคุ คลอง 4) การควบคุมหมู่บ้านจัดสรรและชุมชนแออัด 6) สวนสาธารณะและสนามกีฬา 7) การบริการ ทางด้านสาธารณสุขการอื่น ๆ

จากผลการวิจัยพบว่า เพศ ศาสนา ระดับการศึกษา ตำแหน่งในชุมชน ลักษณะชุมชน และ ระยะเวลาที่อาศัยของผู้ที่ย้ายมาจากที่อื่นที่แตกต่างกันมีความต้องการในยุทธศาสตร์การพัฒนา เทศบาลเมืองบ้านพรุไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนอายุ อาชีพหลัก ชุมชน ระยะเวลาของผู้ที่ภูมิลำเนาเดิม (เกิดและเติบโตในเขตเทศบาล) ที่แตกต่างกันมีความต้องการ ยุทธศาสตร์ในภาพรวมแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับสมคิด ภักดี (2537 : 165-167) ที่พบว่าความต้องการของประชาชนที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีระดับ ความต้องการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานโครงการเพื่อความหวังใหม่ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และสาธารณสุขไม่แตกต่างกัน ความต้องการของประชาชน ระดับการศึกษาต่ำกว่าและสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความต้องการเกี่ยวกับการดำเนินงาน โครงการเพื่อความหวังใหม่ ด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และสาธารณสุขไม่แตกต่างกัน ความต้องการของประชาชนที่มีอาชีพที่แตกต่างกันนั้นได้มีระดับความต้องการต่อการปฏิบัติงาน ของโครงการเพื่อความหวังใหม่ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และสาธารณสุขมีความแตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องในเรื่องความต้องการของประชาชนที่มีถิ่นที่ อยู่แตกต่างกันมีความต้องการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของโครงการเพื่อความหวังใหม่ใน 5 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ ในด้านเศรษฐกิจการศึกษาไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับอภิชาติ เชิดชัยภูมิ (2546 : 82-95) พบว่าด้านปัจจัย บุคคล ได้แก่ เพศ รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษา และสถานภาพการสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับ ความต้องการของประชาชนในการรับบริการของเทศบาลเมืองคูคต ยกเว้นอายุ ส่วนระดับ

การศึกษาที่สูงมีความต้องการในการบริการของเทศบาลเมืองคูคตมากกว่าระดับการศึกษาที่ต่ำ ส่วนระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการของประชาชนในการบริการของเทศบาลเมืองคูคต แต่ไม่สอดคล้องกับอาชีพ ระดับการศึกษา และระยะเวลาที่อาศัยในเขตชุมชน และสอดคล้องกับการศึกษาของทองสวรรค์ ปัญญาวิจิตร (2549 : 83-33) พบว่าระดับความต้องการของประชาชนต่อการดำเนินงานของอปท. แบ่งตามภูมิลำเนาในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ประชาชนที่มีความแตกต่างกันในสภาพชุมชน และรายได้มีความต้องการและการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในส่วนของยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุกับความต้องการของประชาชนนั้นไม่มีความสอดคล้องกัน ซึ่งสอดคล้องกับกับการศึกษาของสำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2539 : 274) ที่พบว่าด้านความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน จุดมุ่งหมายของโครงการไม่ตรงกับจุดมุ่งหมายของประชาชนในพื้นที่ ทำให้ได้โครงการที่ประชาชนไม่ต้องการ แต่ไม่สอดคล้องกับปรารถนา ทองศิริ (2547 : 62-74) พบว่าความสอดคล้องของโครงการหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดนกับความต้องการของประชาชนในการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง อีกทั้งยังไม่สอดคล้องกับวิเชียร ชูเสมอ และคณะ (2547) พบว่าปัญหาที่ประชาชนให้ข้อมูลในเวทีสัมมนากลุ่มสะท้อนตรงกันทุกเวที ในแต่ละเวทีเห็นพ้องเป็นเอกฉันท์ และเป็นประเด็นปัญหาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง

โดยสรุปประชาชนส่วนใหญ่มีความต้องการในยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นอันดับที่ 1 ยุทธศาสตร์การเมือง การปกครอง ตามหลักการบริหารจัดการที่ดีเป็นอันดับที่ 2 และยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นอันดับที่ 3 และยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาอาชีพเป็นลำดับสุดท้าย และนอกจากนี้พบว่าประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ชุมชนเกษตรกรรมมีความต้องการในทุกยุทธศาสตร์มากกว่าชุมชนพาณิชยกรรมและชุมชนกึ่งอุตสาหกรรม ยกเว้นยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานชุมชนพาณิชยกรรมจะมีความต้องการมากกว่า เมื่อพิจารณาต่อไปอีกพบว่าชุมชนเกษตรกรรมมีความต้องการในยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นอันดับแรก ชุมชนพาณิชยกรรมมีความต้องการในยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นอันดับแรก และชุมชนกึ่งอุตสาหกรรมมีความต้องการในยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นอันดับแรก

ในส่วน of ชุมชนนั้นพบว่าในแต่ละชุมชนมีความต้องการแตกต่างกันกล่าวคือในยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ชุมชนวัดเทพเหนือมีความต้องการในยุทธศาสตร์นี้สูงกว่าชุมชนอื่น ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญา

ท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาอาชีพ และยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยว ชุมชนภาษีเจริญมีความต้องการทั้งสามยุทธศาสตร์นี้มากกว่าทุกชุมชน ส่วนยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนากองสาธารณสุข คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ยุทธศาสตร์การเมือง การปกครอง ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี ชุมชนมัสยิดบ้านโปะหมอมมีความต้องการมากกว่า 13 ชุมชนที่เหลือ

ถ้าพิจารณาเป็นรายชุมชนว่าในแต่ละชุมชนนั้นมีความต้องการให้เทศบาลพัฒนาในยุทธศาสตร์ใดเป็นอันดับแรก ซึ่งในแต่ละชุมชนมีความต้องการแตกต่างกันออกไป สรุปได้ว่าชุมชนวัดเทพเหนือ ชุมชนหลังวัดเทพ ชุมชนหัวถนนบ้านพรุธานีต้องการให้เทศบาลพัฒนาในยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ชุมชนภาษีเจริญ ชุมชนถนนแพรง ชุมชนคลองยาต้องการให้ทางเทศบาลพัฒนาในยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนากองการศึกษา การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ชุมชนหน้าตลาดมีความต้องการให้พัฒนาในยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ชุมชนโปะหมอ ชุมชนรัษฎาพัฒนาต้องการให้พัฒนาในยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยว ส่วนชุมชนหลังวัดชินวงศ์ ชุมชนบางศาลา ชุมชนมัสยิดบ้านโปะหมอ และชุมชนชุมแสงมีความต้องการให้เทศบาลพัฒนาในยุทธศาสตร์การเมือง การปกครอง ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี

นอกจากนี้ในส่วนของปัจจัยต่างๆ ที่ทำการวิจัยนั้นมี 3 ปัจจัย ได้แก่ อายุ อาชีพหลัก และชุมชนที่แตกต่างทำให้ประชาชนมีความต้องการในการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุแตกต่างกัน และเมื่อทำการวิเคราะห์รายคู่ของความแตกต่างพบว่าผู้ที่มีอายุ 18-29 ปี มีความต้องการมากกว่าช่วงอายุ 20-41 ปี 42-43 ปี และ 54-65 ปี ยกเว้นผู้ที่มีอายุมากกว่า 65 ปี ส่วนอาชีพหลักนั้นผู้เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีความต้องการมากกว่าผู้มีอาชีพรับจ้าง/แรงงานทั่วไป ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และชุมชนหลังวัดเทพและชุมชนรัษฎาพัฒนามีความต้องการน้อยกว่าทุกชุมชน ยกเว้นชุมชนคลองยาไม่มีความแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุที่กำหนดโดยเทศบาลกับความต้องการของประชาชน พบว่าสอดคล้องกันในประเด็นเรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาอาชีพ ซึ่งเทศบาลและประชาชนให้ความสำคัญในยุทธศาสตร์นี้สอดคล้องกันโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 7 แต่ภาพรวมของความสอดคล้องโดย Kappa ไม่พบความสอดคล้องของยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุกับความต้องการของประชาชน แต่ถึงอย่างไรก็ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพรุกับความต้องการของประชาชนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ถึงแม้ว่าวิเคราะห์ด้วยหลักสถิติไม่พบความสอดคล้องของยุทธศาสตร์กับความต้องการของประชาชน เนื่องจากการจัดทำยุทธศาสตร์ต้องพิจารณาปัจจัยอื่นที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ความต้องการของประชาชนเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ในการจัดทำยุทธศาสตร์

ยังต้องคำนึงถึงปัจจัยภายในและภายนอก ต้องดำเนินการวางแผนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสงขลา และแผนพัฒนาอำเภอ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านพรุ ดังนี้

1.1 ทางเทศบาลควรจัดเจ้าหน้าที่ตรวจเยี่ยมประชาชนอย่างสม่ำเสมอ อาจเป็นเดือนละครั้ง เพื่อที่จะทราบถึงปัญหาและความต้องการของประชาชน เนื่องจากประชาชนบางกลุ่มยังเข้าไม่ถึงช่องทางร้องทุกข์ของทางเทศบาล

1.2 จากการลงพื้นที่เห็นว่าถนนบางสายยังไม่มีไฟฟ้าประจำทาง อาจทำให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สินแก่ผู้เดินทางสัญจรเวลาค่ำคืน ทางเทศบาลควรทำการตรวจสอบถนน ซอยต่าง ๆ ในชุมชน อีกทั้งถนนบางสายยังเป็นหลุมบ่อ

1.3 ในบางช่วงมีฝูงชุมมากในชุมชน ทางเทศบาลควรจัดเจ้าหน้าที่ฉีดสารเคมีเพื่อป้องกันโรคที่มาจากยุงนำพาหะ ส่วนมากมีชุมในหน้าแล้ง

1.4 มีครัวเรือนบางหลังไม่มีน้ำประปาใช้ ต้องใช้น้ำบาดาล จากที่พบเห็นมีชุมชนถนนแพรก จากการสอบถามไม่มีการเดินน้ำประปาทั้งซอยเนื่องมาจากความต้องการของประชาชนไม่ตรงกัน เพราะบางบ้านที่มีบ่อบาดาลเป็นของตนเองไม่ต้องการเดินประปา ทำให้ครัวเรือนที่ต้องอาศัยน้ำบาดาลที่อื่นใช้ได้รับความเดือดร้อน เนื่องจากน้ำขุ่น สกปรก ทางเทศบาลควรเข้าไปช่วยเหลือและหาทางออกที่ดีที่สุดให้กับชาวบ้านกลุ่มนี้

1.5 บางบริเวณในเขตเทศบาลไม่ปลอดภัย ควรมีตู้แดง และประสานกับตำรวจออกตรวจ เพื่อป้องกันเหตุร้าย

1.6 ปัญหาน้ำท่วมเวลาฝนตกในปริมาณมาก ไม่สามารถระบายน้ำได้ทัน ส่วนมากในพื้นที่เดิม ๆ ที่ประสบปัญหา โดยเฉพาะชุมชนภาษีเจริญ ทางเทศบาลควรประสานกับผังเมืองหาทางออกในการแก้ไข

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้พื้นที่เทศบาลเมืองบ้านพรุพื้นที่เดียวในการศึกษา สำหรับการวิจัยครั้งต่อไปนั้นควรทำการศึกษา ดังนี้

2.1 เปลี่ยนพื้นที่ศึกษาความต้องการของประชาชนกับความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ ซึ่งอาจมีขนาดใหญ่ขึ้นเป็นระดับจังหวัด หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นต้น

2.2 ศึกษาเปรียบเทียบความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล

- 2.3 ศึกษากระบวนการทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2.4 ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ท้องถิ่น
- 2.5 ศึกษาการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินหรือการวางผังเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2.6 ศึกษาความขัดแย้งระหว่างชุมชนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2.7 ศึกษาภาวะผู้นำ วิสัยทัศน์ และการจัดทำแผนพัฒนาต่อเนื่อง